

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a členov senátu JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej, v trestnej veci proti obvinenému **K. B.**, vedenej na Okresnom súde v Prievidzi pod sp. zn. 2 T 149/2006, **pre prečin zanedbania povinnej výživy** podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. v znení zákona číslo 650/2005 Z.z., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12. novembra 2008 v Bratislave prerokoval dovolanie obvineného **K. B.**, podané prostredníctvom obhajcu JUDr. J. H. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26. novembra 2007, sp. zn. 3 To 116/2007 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného **K. B.** **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi zo dňa 1. augusta 2007, č. k. 2 T 149/2006-159, bol obvinený **K. B.** uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. v znení zákona číslo 650/2005 Z. z., ktorý spáchal tým, že najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a čin spáchal hoci bol v posledných dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený, pričom sa ho dopustil na tom skutkovom základe, že

- hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich synov a rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi č. P 187/89-13 zo 16. februára 1993, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14. apríla 1993 bol zaviazaný platiť na výživu syna **M. B.** mesačne výživné 550 Sk a na syna **A. B.** mesačne výživné 450 Sk, a to do 15. dňa v mesiaci a rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi č. 15C 89/2005-19, z 3. augusta 2005, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13. septembra 2005 bol zaviazaný platiť na výživu syna **A. B.**

mesačne výživné 645 SK, a to do 15. dňa v mesiaci, plneniu vyživovacej povinnosti sa v Banskej Štiavnici vyhýbal od 25. augusta 2004 do 19. novembra 2004 a od 22. októbra 2005 do 21. februára 2006 tým, že dňa 25. augusta 2004 bol z evidencie uchádzačov o zamestnanie úradu práce vyradený, pretože sa nedostavil na povinný kontakt a v nasledujúcom období nikde nepracoval, pričom M. B. zostal dlhovať za obdobie od 25. augusta 2004 do 21. februára 2006 sumu 4 780 Sk, pričom prečin spáchal, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č. 2T 90/2004-67 z 11. júna 2004, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 4. marca 2005 odsúdený za trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 2 Tr. zákona.

Za to okresný súd obvinenému K. B. podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4, § 37 písm. m / Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení zákona číslo 650/2005 Z.z. uložil trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťosem mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. novembra 2007 v dôsledku odvolania podaného obvineným konajúci druhostupňový Krajský súd v Trenčíne vyhlásil rozsudok, č. k. 3 To 116/2007-168, ktorým podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v časti výroku o uloženom treste, pričom súčasne obvinenému na základe ustanovenia § 322 ods. 3 Trestného poriadku podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona účinného od 1. januára 2006 uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní osemnásť mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a / Trestného zákona zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Z uvedeného vyplýva, že k právoplatnému odsúdeniu obvineného K. B. došlo na základe vyššie citovaných odsudzujúcich rozhodnutí dňom 26. novembra 2007, pričom tento odo dňa 19. februára 2008 vykonáva uložený trest až do súčasnosti v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom.

Dňa 26. júna 2008 (č. l. 187-188 spisu) podal na Okresný súd v Prievidzi obvinený K. B. dovolanie prostredníctvom obhajcu JUDr. J. H..

V písomných dôvodoch podaného dovolania namietal, že odvolací Krajský súd v Trenčíne ako aj pred ním Okresný súd v Prievidzi v postupe svojich konaní nesprávne vyhodnotili zistený skutkový stav. Aj v tomto štádiu konania o mimoriadnom opravnom prostriedku síce priznal, že si skutočne v celom inkriminovanom čase, správne ustálenom v skutkovej vete výrokovej časti prvostupňového odsudzujúceho rozsudku v pôvodnom konaní, neplnil povinnosť starať sa o výživu svojich dvoch synov, avšak v zhode so svojimi doterajšími obhajobnými tvrdeniami argumentoval tým, že k tomuto následku došlo bez jeho vlastnej viny a nedbanlivostným zavinením, pretože je bezdomovcom bez dostatočných finančných prostriedkov. Keďže v súdenom období trpel zdravotnými problémami, skutočne sa nedostavil na príslušný úrad práce a následne bol preto z neho vyradený.

Namietal, že k jeho odsúdeniu pre prečin zanedbania povinnej výživy v pôvodnom konaní nemalo dôjsť, pretože jeho ustálené protiprávne konanie vzhľadom na okolnosti prípadu, následky, mieru jeho zavinenia a pohnútku vykazuje len nepatrnú spoločenskú nebezpečnosť, ergo pre svoju závažnosť nedosahuje spoločenskú nebezpečnosť súdeného prečinu.

Obvinený B. preto uviedol, že predmetné skutočnosti zakladajú dôvody dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por. účinného od 1. januára 2006.

Z týchto dôvodov navrhol dovolaciemu súdu, aby rozsudkom vyslovil porušenie zákona v ustanoveniach § 10, § 207 ods. 2 Trestného zákona a obe odsudzujúce rozhodnutia zrušil.

Okresný prokurátor v Prievidzi v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného dňa 3. júla 2008 (č. 1. 190 trestného spisu/ namietal, že žiaden z dôvodov dovolania prezentovaných K. B. nie je daný. Súdy oboch stupňov v pôvodnom konaní podľa jeho právneho názoru založili svoje rozhodnutia na dôkazoch, ktoré treba považovať za vykonané zákonným spôsobom, takže dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku neexistuje. Rovnako vyjadril nesúhlasné stanovisko s dovolateľom vo vzťahu k právnemu posúdeniu problematiky veci a prezentoval taký vlastný právny názor, že skutok oboma súdmi v pôvodnom konaní správne právne kvalifikovaný plne zodpovedá kvalifikácii ustanovenia § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona. Obvinený sa v inkriminovanom čase úmyselne vyhýbal svojej zákonnej povinnosti vyživovať svoje deti,

a to napriek faktu, že bol za taký čin právoplatne odsúdený v dobe posledných 24 mesiacov. Pritom v pôvodnom súdnom konaní bola objektívne zohľadnená aj doba jeho práceneschopnosti ako aj obdobia, keď sa obvinený úmyselne nevyhýbal plneniu výživného, ktoré okolnosti preto skutok vôbec netvorí. Keďže podľa okresného prokurátora nie sú dané ani dôvody dovolania v zmysle ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, navrhol dovolanie obvineného B. podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietnuť.

Z č. l. 191 spisu je zrejmé, že predseda senátu Okresného súdu v Prievidzi doručil dňa 12. septembra 2008 takto zhromaždený kompletný spisový materiál Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky ako súdu príslušnému na konanie o dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v zmysle § 377 Trestného poriadku na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 381 Trestného poriadku prejednal dovolanie podané obvineným K. B. a zistil, že nie je dôvodné, resp. je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak

- g/ rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,
- i/ rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Zo znenia vyššie uvedených ustanovení Trestného poriadku a z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojnásťkrát. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o mimoriadnom opravnom prostriedku – dovolaní, je viazaný skutkovým stavom ako ho zistili súdy prvého a druhého stupňa v pôvodnom konaní. Rovnako ani nie je oprávnený posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili, a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

V posudzovanej trestnej veci je z dôvodov dovolania (ako aj z celého obhajobného postoja obvineného K. B. prezentovaného počas pôvodného trestného konania) zrejmé, že namietal spôsob akým súdy oboch druhov a stupňov vyhodnotili vykonané dôkazy v jeho

neprospech. Avšak skutok v znení koncipovanom Okresným súdom v Prievidzi a prevzatom súhlasným skutkovým záverom odvolacieho Krajského súdu v Trenčíne je pre Najvyšší súd Slovenskej republiky záväzný, z čoho sekundárne vyplýva, že aj ustálenú právnu kvalifikáciu je potrebné hodnotiť ako zákonnú a správnu. Neobstojí názor dovolateľa, že jeho protiprávne konanie nedosahuje stupňa spoločenskej nebezpečnosti ustáleného prečinu. Zákonne zistený skutok naopak plne opodstatňuje súdmi ustálené právne posúdenie v pôvodnom konaní, s čím sa tieto napokon i náležite vysporiadali. To isté zhodne platí aj o nesprávnom právnom názore dovolateľa v tom smere, že jeho protiprávne konanie by mohlo naplňovať len nedbanlivostný charakter zanedbania povinnej výživy.

Pôvodné konanie v žiadnom prípade nevykazuje taký namietaný protiprávny stav, že by bolo založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Hodnotenie skutkového stavu i samotných dôkazov je výlučnou kompetenciou súdu konajúceho v pôvodnom konaní. Ak príslušné súdy došli k iným skutkovým a právnym záverom ako si predstavoval obvinený, to neznamená, že vykonané dôkazy boli vyhodnotené nezákonným spôsobom.

Napadnuté rozhodnutie nevykazuje ani nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia, ako to má na mysli § 371 ods 1 písm. g / Trestného poriadku.

Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por. v posudzovanej veci obvineného K. B. nie sú dané, a preto dovolací súd jeho dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí bez meritórneho preskúmania veci odmietol.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 12. novembra 2008

JUDr. Ján M i h a l, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová

